

De Sancto Spiritu

Ancti spūs zc. Postq̄ autor in p̄cedēti sequētia determinauit ma-
teriā ascensionis dñi in q̄ docuit sp̄m̄ sc̄m̄ fuisse p̄missuz. hic au. exē
quit effectū p̄missiois. describēs diuinā naturā sp̄s̄ sancti dicēs

Gratia. .i. benignitas sc̄i sp̄s̄ (assit) .i. dignes a desse nobis (q̄) .i. gr̄a facit
corda (habitaculū .i. habitacionē sibi (expulsis) .i. remotis (inde) .i. a corz
dibz nr̄is (cunctis vicijz sp̄italibz) .i. oibz pctis (malis) .i. sc̄e sp̄s̄ .i. exi
stens (illustrator) .i. illu
minator hoim .qz tu es
ignis illuminās (tu pur
ga) .i. illumina (horridas
tenebras) .i. ignorantias
(mētis nr̄e .i. intellectus
nr̄i) Sc̄e amator (sensa
rozū cogitatuū) .i. sapien
tū meditationum (infun
de clemens) .i. clementer
(tuā vnctionē) .i. gr̄am
(nostris sensibz) .i. exte
rioribz. Horandū pri
mo scribit in li. Sap. p̄o
Spūs dñi repleuit orbē
terrarū. In q̄bus verbis

Ancti spūs assit nobis gratia
Que corda nostra sibi faciat ha
bitaculum. Expulsis inde cunctis vi
tjz sp̄italibus. Spiritus alme illu/
strator hominū. Horridas nostre mē
tis purga tenebras. Amator sancte
sensatorum semper cogitatuū In/
funde vnctionē tuā clemens nostris
sensibus

duo p̄siderantur. primo spiritus sancti indefinens gratia. cū d̄r spūs dñi. se
cundo magna potentia eiusdē spūs. cū d̄r repleuit orbē terrarū. Quā
tum ad p̄mū dignus est ad inuocandū. sed q̄rum ad sc̄m̄ potens est ad
miracula faciendum. ¶ Circa primū nota. iste terminus spiritus in sacra
scriptura diuersimodē accipitur seu exponitur. Primo ponit p̄ iudiciū re
cte rōnis. vñ apl̄s ad Gal. Spūs p̄cupiscit a duersus carnem. .i. iudiciū re
cte rōnis laborat p̄ra p̄cupiscētiā carnalem. Secdo exponit p̄ sp̄ali in
telligentia sa. scrip. vñ apl̄s ad Corinth. Littera occidit. spūs aut̄ viuificat
Tercio exponit p̄ aiā. vñ in li. Gen. vii. Ex oi carne habente sp̄m̄ in
gressi sunt in archam Noe. .i. aiā. Quarto ponit seu accipitur pro ira. vñ
ps In sp̄i vehemēti p̄eres naues. Quinto ponit p̄ supbia. vñ in euang.
Mat. Bñ paupes sp̄i. Sexto ponit p̄ dyabolo. vñ in euā. Cū immu
nus spūs exierit ab hoie zc. Septimo ponit p̄ vita. vñ i Iob. Spūs me
attenuabit. Alio mō exponit p̄ ventro. vñ in Exo. vidit moyses sp̄m̄ aq̄
lonis flantes p̄ mediū. Alio mō exponit p̄ hoie. vñ ps Recordatus est. qz
caro sum. spūs vadens z nō rediens. Ultimo exponit p̄ essentia diuina si
ue p̄ gratia que aequaliter a patre z filio p̄cedit. z sic sumit in simbolo a
thanasij vbi d̄r. Qualis pater talis filius talis spūs sanctus. z sic etiā sumi
tur hic ¶ Circa sc̄m̄ nota diuina bonitas repleuit orbē terrarū. qz in
p̄ncipio creationis mundi deus vidit cūcta q̄ fecerat. z erant valde bona.
nā deus creauit seu p̄firmavit oia sub rōne boni. qz nihil est qd̄ p̄t subter
fugere rōnem boni. eo qz bonū z ens p̄uertunt. Item nota lr̄a d̄r gr̄a. vñ
nota ille terminus gr̄a caput tripl̄. s. p̄rie. cōiter. z p̄p̄ssime. Primo d̄r

Primo
Secdo
Tercio
quarto
quinto
sexto
Septimo
Octo

¶ Circa
sc̄m̄ nota
diuina